

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant Marta Michniewicz

po rozpoznaniu dnia 20 grudnia 2016 roku sprawy karnej

K. C. (1)

urodzonego (...) w Ś.,

syna E. i J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od listopada 2015 roku do 28 stycznia 2016 roku w Ś., woj. (...), znęcał się nad byłą żoną M. C. oraz swoimi synami W. C. lat 13 i K. C. (2) lat 14, w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, wszczynał w miejscu zamieszkania awantury domowe, podczas których popychał a także kilka razy uderzył swoją żonę i synów otwartymi rękoma po głowie i całe ciało, wyzywał ich nazywając ich m.in. „debilami”, „nieukami”, „złodziejami”, „chuj...mi”, „kurw...mi”, a także groził popełnieniem przestępstwa m.in. pozbawienia życia M. C. i W. C.;

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

I. oskarżonego **K. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawieszają na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 7b kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 28 stycznia 2016 roku, godz. 22.45 do dnia 29 stycznia 2016 roku, godz. 16.00;

VII. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 424§3 kpk w zakresie orzeczonej kary)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzone w toku postępowania. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 207§1 kk i złożył w postępowaniu przygotowawczym wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu następujących kar i środków karnych:

- kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2;
- na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
- na podstawie art. 72§1 pkt 7b kk obowiązku opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi;
- na podstawie art. 73§1 kk dozoru kuratora.
- zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

Powyższy wniosek został zaakceptowany przez Prokuratora a następnie skierowany do Sądu w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, zaś postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Sąd przychylił się do wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu nie budziła żadnych wątpliwości. Zgodnie z treścią art. 207§1 kk – podlega karze sprawca, który znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. A zatem przepis ten chroni należyte i wolne od znęcania się traktowanie osób najbliższych, osób w stosunku zależności, osób małoletnich i nieporadnych. Dobrem chronionym jest rodzina i instytucja opieki, a także zdrowie fizyczne i psychiczne osób, nad którymi sprawca się znęca i ich nietykalność cielesna.

Dowody zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym świadczą w sposób oczywisty, że swoim zachowaniem oskarżony K. C. (1) wyczerpał ponad wszelką wątpliwość ustawowe znamiona występku stypizowanego w art. 207 § 1 k.k. w okresie wskazanym we wniosku i zaproponowana przez prokuratora kwalifikacja prawna tego zachowania jest jak najbardziej prawidłowa.

Przechodząc do rozważań odnośnie kary, to w pierwszej kolejności należy wskazać, że poszczególne elementy składające się na całość kary wymierzonej przez Sąd zostały na etapie postępowania przygotowawczego uzgodnione przez strony, tj. prokuratora i oskarżonego, co skutkowało złożeniem przez oskarżyciela publicznego wniosku określonego w przepisie art. 335 § 1 k.p.k., zaakceptowanego przez Sąd w całości, a więc także w zakresie zaproponowanych wniosków co do wymiaru kary.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie niematerialny charakter wyrządzonej szkody – niemożliwy do naprawienia wprost oraz uporczywość nagannego zachowania oskarżonego, wyrażającą się w nieustannym nękanii psychicznym i fizycznym pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego, jej wymiar pozwala przyjąć zostaną spełnione cele , wychowawcze i zapobiegawcze kary, a oskarżony zostanie utwierdzony w przekonaniu, że przestępstwo nie popłaca i nie można uniknąć za nie odpowiedzialności karnej. Ponadto, orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk i art. 58 § 1 kk, stąd też jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę, że obecnie oskarżony nie mieszka już rzezem z pokrzywdzonymi

do tego, oskarżony po raz pierwszy stanął przed Sądem, w przeszłości nie był karany sędownie, co jest oczywiście społecznie pożądane wobec każdego, ale z racji wieku oskarżonego poczytać to należy na korzyść oskarżonego. Przed popełnieniem przypisanego mu czynu oskarżony nie naruszył obowiązującego porządku prawnego w sposób skutkujący odpowiedzialnością karną.

Na wymiar kary miało wpływ również to, że w toku postępowania przygotowawczego K. C. (3) okazał skruchę, swoją postawą spowodował zakończenie postępowania przygotowawczego przez prokuratora bez konieczności kierowania do sądu aktu oskarżenia. Postawa oskarżonego nadto pozwala przyjąć, że cele postępowania zostały osiągnięte mimo nieprzeprowadzania rozprawy, oskarżony zrozumiał wysoką naganność swojego postępowania, tak że podobnych zachowań w przyszłości się nie dopuści.

W ocenie Sądu zaproponowana we wniosku kara (tj. wszystkie elementy na nią się składające) nie stanowi wyrazu jakiegś pobłażliwości dla oskarżonego, a w okolicznościach zdarzeń objętych postępowaniem jest odpowiednia i wystarczająca dla osiągnięcia swych celów, w szczególności zapobieżeniu ponownemu tego typu zachowaniu. W należyty sposób realizuje także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem jest dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawców szczególnie szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwdziałając.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd na podstawie art. 207§ 1 kk wymierzył oskarżonemu K. C. (1) karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk na okres dwóch lat próby, nadto w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, przy czym omyłkowo określił podstawę prawną tej dyspozycji, przyjmując art. 73 § 1 kk zamiast art. 73 § 2 kk bowiem przy zawieszeniu wykonania kary, orzeczenie dozoru wobec sprawcy przestępstw z użyciem przemocy na szkodę osoby razem z nim zamieszkującej jest obligatoryjne. Ponieważ zachowanie oskarżonego spowodowane było stanem jego nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk nałożył na niego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

Stosownie do art. 72§1 pkt 7b kk Sąd zobligował oskarżonego do opuszczenia lokalu wspólnie z pokrzywdzonym, uznając, że orzeczenie tego obowiązku poza jego – wymagana dolegliwości, umożliwi oskarżonemu bezkonfliktowy przebieg okresu próby.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu, na wypadek jej wykonywania, okres jego zatrzymania od 28 stycznia 2016 roku, godz. 22:45 do dnia 29 stycznia 2016 roku, godz. 16:00, zaokrąglając w górę do pełnego dnia.

Uwzględniając sytuację osobistą i majątkową oskarżonego, Sąd orzekł w pkt VII wyroku o zwolnieniu oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, kierując się w tym zakresie treścią art. 624 § 1 kpk.